

qui & calorem excessivum, & frigus asperissimum, & omnem militarem austeritatem perferre possunt. Traduccius, fol. 314.

III. Olim talium Militum semper paratorum loco, Nobiles erant; quibus ideo feuda dabantur: hacque ratione Principum quondam potentia, in multitudine Vassallorum consistebat. Indeque Principes etiam non divites, magna olim bella gerebant, magnumque Equitum numerum habebant, quem nec Rex hodie comparare facile posset. Hucque pertinent, quæ Laurent. Grimelius, de optimo Senatore, scribit; ubi ita alloquitur Polonicam Nobilitatem, fol. m. 70. Scis damis, urbis, apris, leporibus insidias tendere, canes ad feramprehendendam instruere: cur non eodem modo castra metari, ducere exercitum, vincere hostem? hoc si nescis, atque tantummodò ventrem curas, in sylvis belligeras, vicini rebus vitæque retia tendis, vitam seditiosam, ignobilem, otiosam traducis: certè ego te non Militem, sed inertem, non Nobilem, sed mobilem Civem appellabo: quin etiam te vitam nobilitate, personæque tuæ indignam agentem, uti servum condemnabo. Bellum est? pro Patria igitur hoc suscipiendum, properandumque, ne mora sit in culpa; ac prius, quàm stipendium in rationem conferas, hostis prædā onustus fugiat, tuamque Respublica frustra imploret opem; hanc maturè defendere, quàm cunctando perdere præstat. Stipendia non sunt, quid tūc? emptus ne patriæ defensor es, an non potius datus? quæ tibi vitam, quæ gloriam, quæ divitias, quæ omnia dedit, hoc unum grati officii munus à te expetit, ut eam charissimam omnium rerum habeas, ejusque salutem Miles fidelis & voluntarius, non verò emptus defendas. Absit enim, ut pecuniis nobilitatam esse putes virtutem tuam, & avaritiæ pecuniæque, non Patriæ Miles dicaris. In Pace Militis officium esse puta, arma scire tractare, bello dignum se præstare, vitæ cæteris cum Civibus æquali, justæque frui, nec eorum otiosæ dignitati, armis nocere. Admodum politicum est Aristotelis præceptum: libro septimo politic. capite nono. Iisdem, quibus Respublica committitur, arma etiam esse concedenda. Ita Romæ, ante Marii tempora, pauperes & servi non militabant. Plutarch. Mario. Sic & olim Nobiles tantum in Franco-galliâ militabant, ac feuda militaria habebant. Girard. libro quarto, folio mihi trecentesimo septuagesimo tertio & sequenti, tomi primi. In Galliis, quæ Militia fuerit, tempore Cominæ, docet ille libro tertio capite tertio, folio mihi ducentesimo secundo, & is, idem, Milites à Solde, qui quasi stationarii aut prætoriani erant, improbare videtur. Certè antè Ludovicum XI. perpetuus exercitus, consistebat en Franc. Archiers, Estienne Pasquier, lib. 2. de recherches. cap. 13. fol. 219. Girard. tom. 2. fol. m. 971.

Im